

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2S/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200001
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8021200001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a sudcov JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcu spoločnosti IKAS, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 48, 066 01 Humenné, IČO: 36475891, zastúpeného konateľom Mariánom Ocilkom, právne zastúpeného JUDr. Annou Drugdovou, advokátkou, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 3. novembra 2020 Č. j.: Q.-Q na základe podanej správnej žaloby takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Č. j.: Q.-Q zo dňa 3. novembra 2020 a rozhodnutie Okresného úradu Humenné číslo: Q.-Q.-XXXX/XXXXXX zo dňa 11.mája 2020 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

P r i z n á v a žalobcovi úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

I.
Obsah administratívneho spisu

1. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Okresného úradu Humenné, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č.: Q.-Q.-XXXX/XXXXXX zo dňa 11.05.2020 o uložení pokuty IKAS, s.r.o., IČO: 36475891, sídlom Námestie slobody 48, 066 01 Humenné, ako prevádzkovateľovi vozidla, kat. M1, ev. č.: E vo výške 150 eur v súlade s ustanovením § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. za to, že nezabezpečil, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty D1, 395,9 km, smer PO vozidlom dňa 04.08.2018 v čase o 07:56:57 hod. bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky, čím sa dopustil správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., potvrdzuje a odvolanie zo dňa 29.05.2020 zamietla.

2. Výrok rozhodnutia odôvodnil žalovaný poukazom na doterajší priebeh administratívneho konania, z ktorého poukázal na to, že Národná diaľničná spoločnosť, a.s. v Zázname o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky podľa zákona č. 488/2013 Z. z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona“) uviedla, že prevádzkovateľ motorového vozidla do 3,5 t, ev. č.: E nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím porušil povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty vozidlom bola uhradená diaľničná známka a tým sa dopustil správneho deliktu. Podľa záznamu k porušeniu vyššie uvedenej povinnosti došlo dňa 04.08.2018 v čase o 07:56:57 hod. na ceste D1, 395,9 km, smer Prešov. Súčasťou predmetného záznamu o vykonaní kontroly je plnoformátová prehľadová fotografia vozidla a plnoformátová fotografia evidenčného čísla vozidla. Ďalej žalovaný citoval príslušné ustanovenia zákona

č. 488/2013 Z. z., konkrétne § 8 ods. 1, § 9 ods. 10, ods. 11, ods. 12, § 11 ods. 1. Poukázal na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu na rozkaz, ktorý bol vydaný 13.03.2020, ktorým uložil správny orgán spoločnosti IKAS, s.r.o. pokutu vo výške 150 eur za to, že ako prevádzkovateľ motorového vozidla sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona s tým, že dňa 04.08.2018 v čase o 07:56:57 hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 395,9 km, smer PO, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. V odôvodnení predmetného rozkazu správny orgán uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal zo získaného dôkazu a to Záznamu zo dňa 05.08.2018.

Proti rozkazu podala spoločnosť IKAS, s.r.o. odpor zo dňa 23.03.2020, pričom uviedla totožné skutočnosti ako sú uvedené ďalej v podanej žalobe ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. V prvom rade spoločnosť argumentovala tým, že po zakúpení motorového vozidla z dôvodu pracovnej vyťaženia opomenuli oznámiť zmenu evidenčného čísla Národnej diaľničnej spoločnosti a tak spoločnosť nesplnila túto povinnosť v zmysle zákona, čo ale nie je klasifikované ako správny delikt. Pri neoznámení zmeny evidenčného čísla sa nemôže jednať o správny delikt, keďže zákon takéto porušenie ako správny delikt nekvalifikuje. Spoločnosť IKAS, s.r.o. poukázala na to, že má za to, že popri formálnej stránke správneho deliktu nebola naplnená ani materiálna stránka. Ako dôkaz poukázala spoločnosť na technický preukaz, ev. č.: E faktúru od lízingovej spoločnosti ako aj potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, faktúry č. XXXXXXXXXXXX a technický preukaz ev. č.: N

3. Prvostupňový správny orgán potom, ako bol podaný odpor, postupoval v zmysle ustanovenia § 13 ods. 5 zákona, kedy včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa ods. 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak. Následne bolo vydané prvostupňovým orgánom rozhodnutie zo dňa 11.05.2020 pod č. Q.-Q.-XXXX/XXXXXX, ktorým správny orgán uložil spoločnosti IKAS, s.r.o. prevádzkovateľovi ako prevádzkovateľovi vozidla pokutu vo výške 150 eur na tom istom skutkovom základe, ako bolo uvedené v rozkaze. V odôvodnení predmetného rozhodnutia poukázal správny orgán na ustanovenie § 5 ods. 4 zákona. Podľa čl. VI. bodu 4 Všeobecných obchodných podmienok poskytovateľa služby na základe zrealizovaných zmien v evidencii úhrady diaľničných známok vystaví zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov, prvostupňový orgán dal do pozornosti to, že žiadne potvrdenie o zmene údajov v predmetnom spise sa nenachádza a preto rozhodol na základe Záznamu o vykonaní kontroly a fotografie zo dňa 05.08.2018 tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu podala spoločnosť IKAS, s.r.o. odvolanie, pričom poukázala na ustanovenie § 4 ods. 2, § 5 ods. 4, § 10a ods. 1, ods. 6 veta prvá, § 12 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 6 a § 16 citovaného zákona ako aj na § 57 ods. 1 a § 59 ods. 2 Správneho poriadku. Uviedla, že preukázala, že na motorové vozidlo zn. G., ev. č.: N bola zakúpená diaľničná známka s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019 a zároveň preukázala, že k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla došlo dňa 18.05.2018, o čom predložila osvedčenie a zároveň uviedla, že došlo len k zmene evidenčného čísla, ide o to isté motorové vozidlo, ktoré malo diaľničnú známku zakúpenú až do 31.01.2019, z čoho je zrejme, že prevádzkovateľ vozidla zabezpečil, aby bola diaľničná známka uhradená.

4. Žalovaný ako odvolací orgán v predmetnej veci v odôvodnení rozhodnutia citoval príslušné ustanovenia zákona, konkrétne § 4 ods. 2, § 5 ods. 4, ďalej čl. 5 bodu 2 Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky ako aj čl. 5 bodu 4 uvedených Všeobecných obchodných podmienok a podľa čl. 6 Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky, ktorý upravuje zmenu údajov v evidencii diaľničnej známky, je diaľničná známka medzi vozidlami alebo prípojnými vozidlami neprenosná. Žiadosť o zmenu v evidencii úhrady diaľničnej známky je možné podať prostredníctvom internetového portálu a prostredníctvom vybraných obchodných miest, ktorých zoznam je uvedený na internetovom portály, pričom zmenu údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky je možné vykonať výlučne v prípade, ak nastane zmena evidenčného čísla vozidla... Poskytovateľ služby na základe zrealizovaných zmien údajov v evidencii úhrady diaľničných známok vystaví zákazníkovi potvrdenie o zmene údajov. Národná diaľničná spoločnosť, a.s. v Zázname zo dňa 05.08.2018 o vykonaní kontroly dodržiavania povinnosti úhrady diaľničnej známky uviedla, že prevádzkovateľ motorového vozidla do 3,5 t, ev. č.: E nemal na vozidlo zakúpenú platnú diaľničnú známku, čím porušil povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzeného úseku cesty vozidlom bola uhradená diaľničná známka a tým sa dopustil správneho deliktu. Ďalej žalovaný poukázal na to, že v prílohe podaného odporu účastník konania predložil potvrdenie o úhrade diaľničnej známky, zjednodušenú faktúru č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej sú uvedené ako identifikačné údaje o elektronickej diaľničnej známke číslo dokladu, evidenčné číslo vozidla: N krajina registrácie: Slovensko, platnosť diaľničnej známky od 02.02.2018 do 31.01.2019, typ vozidla: vozidlo. Potvrdenie preukazuje úhradu

diaľničnej známky na vozidlo s ev. č.: N s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019. Evidenčné číslo vozidla je jedným z identifikačných údajov elektronickej diaľničnej známky, ktorá sa neviaže k vozidlu ako takému, ale k jeho evidenčnému číslu.

Odvolač orgán uviedol, že odkaz na Všeobecné obchodné podmienky správcu výberu úhrady diaľničnej známky je zakotvený priamo v zákone č. 488/2013 Z. z. v § 5 ods. 4, v ktorom sa uvádza, že zmeny v evidencii úhrady diaľničnej známky a podmienky opravy údajov zadaných do elektronickeho systému podľa odseku 1 určí správca výberu úhrady diaľničnej známky vo všeobecných podmienkach úhrady diaľničnej známky. K zmene evidenčného čísla predmetného vozidla z ev. č.: N na ev. č.: E došlo dňa 18.05.2018.

Odvolač orgán je toho názoru, že vzhľadom k tomu, že zo spisového materiálu vyplýva, že účastník konania nepostupoval v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami správcu výberu úhrady diaľničnej známky, na ktoré odkazuje zákon, nepožiadal o zmenu evidenčného čísla vozidla Národnú diaľničnú spoločnosť, a.s., nebola diaľničná známka platná, nakoľko bola vystavená k vozidlu s iným evidenčným číslom ako bolo vozidlo, ktoré v danom čase porušenia povinnosti reálne užívalo diaľnicu. Nakoľko neuviedol odvolateľ žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by vyvrátili skutočnosť, že sa dňa 04.08.2018 spáchania trestného deliktu dopustil, žalovaný ako odvolač orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu.

II.

Žalobné dôvody

5. Včas podanou žalobou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 03.11.2020, ako aj rozhodnutia Okresného úradu Humenné zo dňa 11.05.2020 a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje náhradu trov konania voči žalovanému.

6. Žalobca argumentuje v žalobe tým, že žalovaný svojim rozhodnutím z 03.11.2020 odvolanie žalobcu zamietol voči prvostupňovému rozhodnutiu Okresného úradu Humenné z 11.05.2020 a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil. Podľa žalobcu rozhodnutiu Okresného úradu Humenné predchádzalo vydanie Rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla zo dňa 13.03.2020, ktorým mu bola ako prevádzkovateľovi vozidla uložená pokuta vo výške 150 eur. Voči tomuto rozkazu podal odpor a na základe podaného odporu správny orgán vydal rozhodnutie zo dňa 11.05.2020. Rozhodnutie žalovaného považuje žalobca za nezákonné, nakoľko správny orgán pri vyhodnocovaní dôkazov tieto nesprávne posúdil a dospel k nesprávnym záverom, čo malo za následok vydanie nesprávneho a nezákonného rozhodnutia vo veci. Žalobca má za to, že na uvedené je potrebné aplikovať nasledujúce zákonné ustanovenia, a preto je potrebné posudzovať v zmysle účelu zákona a pri posudzovaní prípadného spáchania správneho deliktu je potrebné prihliadať na naplnenie nielen formálnych znakov, ale aj na naplnenie materiálnych znakov deliktu. Citoval príslušné ustanovenia zákona č. 488/2013 Z. z., konkrétne § 4 ods. 2, § 5 ods. 4, § 10a ods. 1, ods. 6, § 12 ods. 1 písm. b), § 13 ods. 6, § 16 zákona ako aj § 57 ods. 1, § 59 ods. 2 Správneho poriadku.

7. Žalobca ako prevádzkovateľ vozidla poukazuje na to, že zákon o diaľničnej známke v ustanovení § 4 ods. 2 ukladá prevádzkovateľovi vozidla povinnosť zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky, pričom nesplnenie tejto povinnosti sa považuje za správny delikt v zmysle § 10a ods. 1 zákona. Žalobca preukázal, že motorové vozidlo zn. G., s ev. č.: N bola zakúpená diaľničná známka s platnosťou od 02.02.2018 do 31.01.2019, čo akceptoval aj žalovaný a zároveň žalobca preukázal, že k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla došlo dňa 18.05.2018, o čom predložil ako dôkaz osvedčenie o evidencii, kde je identifikované predmetné motorové vozidlo, z ktorej vyplýva, že došlo k zmene evidenčného čísla na E. Je nesporné, že ide o to isté motorové vozidlo, čo je možné identifikovať napríklad číslom VIN, a že došlo k zmene registrácie evidenčného čísla. Keďže došlo len k zmene evidenčného čísla motorového vozidla a ide o to isté motorové vozidlo, ktoré malo diaľničnú známku zakúpenú do 31.01.2019, je zrejmé, že žalobca zabezpečil, aby bola diaľničná známka uhradená. Teda povinnosť úhrady diaľničnej známky pre toto motorové vozidlo bola zo strany žalobcu ako prevádzkovateľa vozidla splnená a preto nemožno konštatovať, že sa dopustil správneho deliktu predpokladaného zákonom v ustanovení § 10a ods. 1 zákona.

Samotná skutočnosť, že žalobca nepostupoval podľa Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky a nevykonal zmeny v evidencii úhrady diaľničnej známky o kúpe

motorového vozidla u správcu však zákon neklasifikuje ako správny delikt, pretože tento je definovaný len v ustanovení § 10a ods. 1 v nadväznosti na § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. a nie aj na ustanovenie §5 ods. 4 zákona.

8. Tým, že správny orgán neprihliadol na predložené dôkazy zo strany žalobcu a tieto nesprávne vyhodnotil, pričom zároveň nepostupoval pri posudzovaní spáchaného správneho deliktu v súlade s požiadavkami na naplnenie tak formálnej ako aj materiálnej stránky, má žalobca za to, že rozhodnutie je nezákonné. Poukázal pritom žalobca v žalobe na rozhodnutie v obdobnej veci Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.04.2019 pod sp. zn.: 6S/88/2018, ako aj na rozsudok toho istého krajského súdu zo dňa 12.09.2019 sp. zn.: 2Sa/42/2018.

V danom prípade bola diaľničná známka zakúpená na motorovom vozidle ešte dňa 02.02.2018 s platnosťou do 31.01.2019, v priebehu platnosti tejto diaľničnej známky došlo k zmene vlastníka motorového vozidla a následne aj k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla. Diaľničná známka však bola uhradená a v deň spáchania údajného správneho deliktu bola platná, preto nemožno konštatovať, že žalobca ako prevádzkovateľ motorového vozidla porušil ustanovenie § 4 ods. 2 zákona, pretože úhrada diaľničnej známky na toto motorové vozidlo bola zabezpečená. Ak aj zo strany žalobcu nedošlo k postupu podľa Všeobecných obchodných podmienok Správcu výberu úhrady diaľničnej známky predpokladaného ustanoveniu § 5 ods. 4 zákona, nič to nemení na skutočnosti, že diaľničná známka na predmetné motorové vozidlo uhradená bola, a že nedodržanie postupu podľa § 5 ods. 4 zákona nie je zákonom označené za správny delikt. Zároveň žalobca poukázal na skutočnosť, že správcovi výberu úhrady diaľničnej známky žiadna škoda nevznikla, pretože diaľničná známka bola riadne uhradená a tým nie je ani naplnená materiálne stránka správneho deliktu. Žalobca vyslovil nesúhlas s konštatovaním žalovaného v rozhodnutí, že diaľničná známka sa neviaže k vozidlu ako takému ale k jeho evidenčnému číslu a to aj z dôvodu, že opačný názor bol vyslovený napríklad v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 2Sa/42/2018 z 12.09.2019.

III.

Vyjadrenie žalovaného

9. K podanej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 23.02.2021 vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na skutkových a právnych okolnostiach uvádzaných v napadnutom rozhodnutí žalovaného a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Navrhol prejednať vec bez nariadenia pojednávania.

K vyjadreniu žalovaného sa písomným stanoviskom z 23.03.2021 vyjadril právny zástupca žalobcu, ktorý zotrval na žalobných dôvodoch a navrhol žalobe vyhovieť, pričom netrval na nariadení pojednávania.

IV.

Záver správného súdu

10. Podľa § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP), každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

11. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

12. Podľa § 194 ods. 1 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

13. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Podľa § 1 zákona č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších právnych predpisov, (ďalej len zákon č. 488/2013 Z.z.) tento zákon upravuje výber úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest (ďalej len „vymedzené úseky ciest“), práva a povinnosti užívateľov vymedzených úsekov ciest, pôsobnosť orgánov štátnej správy, pôsobnosť správcu výberu úhrady diaľničnej známky, výkon kontroly, zodpovednosť a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. povinnosť úhrady diaľničnej známky má vodič vozidla alebo vodič jazdnej súpravy (ďalej len „vodič“).

16. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

17. Podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z., ak okresný úrad zistí na základe kontroly vykonanej podľa § 9 ods. 10 spáchanie správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 a nie je dôvod na odloženie veci podľa § 12 ods. 1, bezodkladne bez ďalšieho konania vydá rozkaz o uložení pokuty vo výške 150 eur.

19. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 488/2013 Z.z., rozkaz vydaný podľa § 11 ods. 1 má rovnaké náležitosti ako rozhodnutie, ak odsek 8 neustanovuje inak. Spolu s rozkazom sa prevádzkovateľovi vozidla zašle aj fotografia o porušení povinnosti podľa § 4 ods. 2 a záznam o kontrole. Rozkaz nemožno doručiť verejnou vyhláškou.

20. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z.z. prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoláva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

21. Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 488/2013 Z.z. okresný úrad odmietne odpor, ak
a) neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 a podľa všeobecného predpisu o správnom konaní,
b) bola pokuta už uhradená.

22. Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 488/2013 Z.z. okresný úrad vydá rozhodnutie o odmietnutí odporu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Rozkaz nadobúda právoplatnosť márnym uplynutím lehoty na podanie odporu alebo dňom právoplatnosti rozhodnutia o odmietnutí odporu.

23. Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 488/2013 Z.z. včasným podaním odporu, ktorý nebol odmietnutý podľa odseku 3, sa rozkaz zrušuje v celom rozsahu a okresný úrad pokračuje v konaní o správnom delikte prevádzkovateľa vozidla, ak v odseku 6 nie je ustanovené inak.

24. Predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia postupu žalovaného a zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 03.11.2020 Č. j.: Q.-Q ktorý ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného úradu Humenné, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorý správny orgán dňa 11.05.2020 pod č.: Q.-Q.-XXXX/XXXXXX uložil žalobcovi pokutu vo výške 150 eur podľa ustanovenia § 10a ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. za spáchanie správneho deliktu, ktorého sa mal žalobca dopustiť svojim konaním zo dňa 04.08.2018 v čase o 07:56:57 hod., kedy užíval vymedzený úsek cesty D1, 395,9 km, smer PO, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky.

25. Správny súd rozhodoval v súlade s ustanovením § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku za splnenia podmienok uvedených v § 107 ods. 2 citovaného zákona a bez nariadenia pojednávania po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí ako aj oboznámenia sa s administratívnym spisom dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a preto rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

26. Správny súd mal za preukázané, že žalovaný postupoval v preskúmaní rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorý potom, ako bol vydaný 13.03.2020 rozkaz o uložení pokuty za spáchanie trestného deliktu vo výške 150 eur žalobcovi na základe podaného odporu v zmysle ustanovenia § 13 ods. 5 zákona a vydal prvostupňové rozhodnutie dňa 11.05.2020 a rozhodol o uložení pokuty vo výške 150 eur žalobcovi na základe tých skutočností, ktoré boli uvedené v prvostupňovom rozhodnutí. Na základe podaného odvolania žalovaný rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie o uložení pokuty vo výške 150 eur zo dňa 11.05.2020 potvrdil.

27. Správny súd argumentuje ďalej tým, že pokiaľ žalobca jednak v podanom odpore, ako aj v podanom odvolaní a následne v podanej žalobe argumentoval tým, že diaľničnú známku na osobné motorové vozidlo zn. BMW riadne zakúpil a v priebehu platnosti tejto známky došlo k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla v dôsledku toho, že došlo k prevodu motorového vozidla na iného vlastníka, uvedenú zmenu ale zákon ako nesplnenie povinnosti nekvalifikuje ako správny delikt.

Správny delikt prevádzkovateľa vozidla je presne vymedzený v ustanovení § 4 ods. 2 zákona, z ktorého bezpochyby vyplýva, že prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. V tomto prípade sa správny súd stotožňuje so žalobnou námietkou žalobcu, že povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo. Neoznámenie zmeny vlastníka a zmeny evidenčného čísla motorového vozidla toho istého vozidla je síce porušením Všeobecne záväzných podmienok tak, ako na to poukazujú správne orgány, ale zákon o diaľničnej známke takéto porušenie nekvalifikuje ako správny delikt. Aj správny súd je toho názoru, že pri preskúmaní deliktuálneho konania je potrebné mať tiež na pamäti naplnenie materiálnej stránky spáchania správneho deliktu, teda či ide o také konanie žalobcu, ktoré je spoločensky neprijateľné. Na základe tejto skutočnosti žalovaný mal preskúmať naplnenie materiálnej a nielen formálnej stránky správneho deliktu a v súlade s uvedeným ustanovením postupovať aj pri uložení pokuty za spáchanie správneho deliktu žalobcovi, resp. od uloženia pokuty v tomto prípade upustiť.

28. Podľa § 16 zákon č. 488/2013 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

30. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania.

31. Podľa názoru správneho súdu sa správne orgány nedostatočne vysporiadali s námietkami žalobcu uvádzanými tak v odpore voči rozkazu ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Žalobca stále argumentoval tým, že diaľničnú známku na OMV zakúpil a v priebehu jej platnosti došlo k zmene evidenčného čísla toho istého motorového vozidla v dôsledku zmeny vlastníka. Žalobca opomenul uvedenú zmenu nahlásiť Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. Uvedené konanie však nie je správnym deliktom tak ako ho klasifikuje ustanovenie §4 ods. 2 zákona č. 448/2013 Z. z.. S uvedenou námietkou sa správne orgány podľa názoru správneho súdu nedostatočne vysporiadali a vydali rozhodnutia, ktoré sa takto stali nepreskúmateľné pre nedostatočne odôvodnenie a nezrozumiteľnosť.

32. Správny súd argumentuje tým, že správny delikt prevádzkovateľa vozidla je vymedzený v § 4 ods. 2 zákona, preto súhlasí so žalobnou námietkou žalobcu, že povinnosť zakúpenia diaľničnej známky je viazaná na vozidlo a nie na jeho evidenčné číslo. Neoznámenie jeho zmeny tohto istého vozidla je síce porušením VOP, ale v zákone č. 488/2013 Z. z. nie je toto porušenie kvalifikované ako správny delikt. Preto podľa správneho súdu pri skúmaní deliktuálneho konania bolo potrebné brať v úvahu jeho materiálnu stránku, teda či išlo o také konanie žalobcu, ktoré je spoločensky neprijateľné.

33. Skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. znie: „Správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.“ Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona: „Prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených

úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.“ Skutkovú podstatu správneho deliktu teda upravuje § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z., pričom jej objektívna stránka je vyjadrená v § 4 ods. 2. Podstatou, ku ktorej smeruje objektívna stránka je, aby prevádzkovateľ vozidla pri užívaní vymedzeného úseku ciest, uhradil diaľničnú známku. Jej súčasťou však nie je povinnosť týkajúca sa kvalifikovaného poskytnutia EČV. To znamená, že zákon č. 488/2013 Z. z. sankcionuje resp. považuje za správny delikt také omisívne konanie, akým je neuhradenie diaľničnej známky prevádzkovateľom vozidla pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom a teda nie nesprávne zmenu evidenčného čísla OMV.

34. Správny delikt vo všeobecnosti nemá legálnu definíciu, avšak právna teória ho definuje ako protiprávne konanie zodpovednej osoby, ktorého znaky sú uvedené v zákone a s ktorými zákon spája hrozbu sankcií trestnej povahy ukladanej v rámci výkonu verejnej správy. Pri správnom trestaní, pod ktoré možno subsumovať aj vyvodzovanie deliktuálnej zodpovednosti za spáchanie správnych deliktov, je potrebné primerane uplatňovať aj trestnoprávne štandardy, ktorých relevanciu je možné odvodiť aj z ustanovení S.s.p., kedy zákonodarca v § 195 ustanovil výnimku z obmedzenia rozsahu súdneho prieskumu tak, že: „Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak (...) c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania (...)“. V danom prípade je potrebné prihliadnuť na východiskovú trestnoprávnu zásadu nullum crimen sine lege. Táto zásada sama o sebe vyplýva už z čl. 49 Ústavy SR, pričom v tomto je formulovaná s akcentom na trestné právo. Hoci ju v našich právnych predpisoch nemožno nájsť explicitne vyjadrenú aj s akcentom na oblasť správneho trestania, možno sa na ňu odvolávať per analogiam a to jednak s ohľadom na jej vymedzenie na úrovni Ústavy SR a taktiež v kontexte judikatúry Ústavného súdu SR (napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn.: II. ÚS 476/2016 zo dňa 17.01.2018) a Európskeho súdu pre ľudské práva.

Hoci s poukazom na judikatúru NS SR možno vo všeobecnosti konštatovať, že zásada nullum crimen sine lege neplatí v oblasti správneho trestania absolútne (s dôrazom na jej integrálnu zložku nullum crimen sine lege certa), keďže v Slovenskej republike je možné postihovať za správne delikty aj na právnom základe tzv. generálnej klauzuly (napr. oblasť hospodárskej súťaže), v danom prípade je však skutková podstata správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. určená celkom jednoznačne a to tak, že pre jej naplnenie je podstatná absencia úhrady diaľničnej známky.

Správny súd tak vychádzajúc zo spisového materiálu konštatuje, že žalobkyňa preukázateľne realizovala úhradu diaľničnej známky a teda nenaplnila objektívnu stránku skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 zákona č. 488/2013 Z. z. Z uvedeného dôvodu je potrebné vec odložiť podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona č. 488/2013 Z. z.

35. Z uvedených dôvodov preto správny súd rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) a g) Správneho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň poukázal na to, že správny orgán je podľa § 191 ods. 6 SSP právny názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku viazaný.

36. Správny súd dospel k uvedenému záveru na základe preskúmania administratívneho spisu ako aj napadnutých rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi a s poukazom na citovanú právnu úpravu zákona o diaľničnej známke mal za preukázané a dospel k záveru, že obidve administratívne rozhodnutia neboli vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Podľa názoru správneho súdu sa žalovaný dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými jednak v odpore voči Rozkazu zo dňa 13.03.2020, ako v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 11.05.2020, ktoré boli žalobcom v priebehu správneho konania vznášané a zároveň postupoval v rozpore s ustanoveniami zákona č. 488/2013 Z. z. Správny súd považoval zároveň za dôvodnú námietku žalobcu týkajúcu sa porušenia jeho subjektívnych práv rozhodnutím a postupom žalovaného, ktorý ako odvolací orgán rozhodoval podľa §59 ods. 2 o odvolaní žalobcu. Žalobca je toho názoru, že sa dostatočným spôsobom nevysporiadal žalovaný so všetkými odvolacími námietkami, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní. Správny súd sa stotožnil so žalobnými námietkami v tomto smere, pretože správne orgány okrem Záznamu z 05.08.2018 neargumentovali žiadnym dôkazom, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností preukazoval porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 zákona žalobcom tak, ako mu bolo dané za vinu v rozhodnutiach.

37. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude potrebné zaoberať sa argumentáciou žalobcu v administratívnom konaní a to s poukazom na všetky námietky podané tak voči rozkazu ako aj

voči prvostupňovému rozhodnutiu a napokon aj so žalobnými námietkami, ktoré uvádzal žalobca v podanej žalobe. V súčinnosti so žalobcom s poukazom na príslušné ustanovenia zákona bude potrebné predmetné rozhodnutie zrušiť a postupovať v súlade s platnou judikatúrou, pričom správny súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach, dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 3Asan/34/2019 z 25.03.2020, ktorý sa týka obdobnej veci.

38. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 167 Správneho súdneho poriadku tak, že priznal ich úplnú náhradu trov žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, voči žalovanému, preto mu priznal jej náhradu. O výške priznaných trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

39. Toto rozhodnutie senát krajského súdu prijal v pomere 3:0 hlasov (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 444 ods. 1 S.s.p.), a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 57 ods. 1, 2 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 S.s.p.).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 1 S.s.p.). Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov podľa § 449 ods. 2 S.s.p.